

Dosarul nr. 3ra-358/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: L. Hoplevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Etolaur” cu privire la încasarea sumei, penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată împotriva hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2016 SRL „Etolaur” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL (în prezent ÎCS „Premier Energy” SRL) cu privire la anularea actului de depistare a încălcărilor contractuale nr. A21615 din 15 august 2013.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Etolaur” a indicat că a încheiat cu ÎCS „RED Union Fenosa” SA contractul de furnizare al energiei electrice nr. 40304000088 din 26 noiembrie 2007, la locul de consum situat pe adresa: mun. xxxxx, str. xxxxxx. În baza contractului încheiat, ÎCS „RED Union Fenosa” SA i-a eliberat spre plată factura fiscală SV 2250563180, în temeiul unui oarecare act de depistare a încălcărilor contractuale nr. A 21615 din 15 august 2013, însă pe care îl posedă doar în copie, nefiind astfel în drept de a-l certifica, or acest drept îl are doar furnizorul, care și dispune de originalul actului emis.

Reclamanta a susținut că actul emis de ÎCS „RED Union Fenosa” SA este neîntemeiat și pasibil de a fi declarat nul, deoarece contravine prevederile Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010.

Reclamanta a punctat că nu a fost prezentă la întocmirea actului contestat, respectiv acest fapt atestă ilegalitatea acestui act.

Reclamanta a notat că s-a adresat către priit cu cerere prealabilă nr. 04910 din 04 februarie 2016, însă i-a fost refuzat în anularea actului contestat.

Reclamanta a solicitat anularea actului de depistare a încălcărilor contractuale nr. A21615 din 15 august 2013.

În cadrul examinării cauzei, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Etolaur” cu privire la încasarea datoriei pentru energia electrică consumată fraudulos în sumă de 107573,35 de lei, a penalității în sumă de 19363,20 de lei și a taxei de stat în sumă de 3808,09 lei. (f.d. 55-58, vol. I).

Ulterior, la 01 martie 2018, ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și-a majorat cerințele din acțiunea reconvențională, solicitând încasarea sumei de 107573,35 de lei, cu titlu de datorie pentru energia electrică consumată fraudulos, a sumei de 19363,20 de lei, cu titlu de penalitate de întârziere, a sumei de 55465,11 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere și a sumei de 5472,04 de lei, cu titlu de taxa de stat, în total suma 182401,66 de lei. (f.d. 131-134, vol. I).

În motivarea acțiunii reconvenționale, reclamata ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a menționat că, la 26 noiembrie 2007 a încheiat cu SRL „Etolaur” contractul nr. 40304000088 privind furnizarea energiei electrice consumatorului noncasnic. Conform clauzelor contractuale, s-a obligat să furnizeze energie electrică pârâtei, care s-a obligat să utilizeze energia electrică conform prevederilor contractuale și să o achite în termenii indicați în factură.

Reclamanta a invocat că pârâta a încălcat clauzele contractuale și a consumat fraudulos energia electrică, or la 15 august 2013 reprezentanții furnizorului au depistat intervenții în schema de conexiune a evidenței. Faptele încălcării clauzelor contractuale au fost fixate în actul nr. A 21615. Astfel, prin decizia de recalculare a energiei electrice consumate, pe un termen de un an, în baza pct. 105 din Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010, s-a stabilit că 22% din energia consumată de către pârât nu a fost evidențiată de echipamentul de măsurare, ca urmare a încălcării schemei de conexiune a evidenței. În condițiile acestei constatări, a fost înaintată spre plată factura nr. 2250563189, devenită scadentă la 30 ianuarie 2014, în sumă de 105284,88 de lei.

Reclamanta a afirmat că pârâta, la 13 august 2013, a solicitat desigilarea locului de consum nr. 2250563 pentru efectuarea unor lucrări. Așadar, în perioada 15 august 2014 - 20 august 2014 a desigilat locul de consum, iar pentru perioada lipsei sigiliului a fost calculat consumul energiei electrice, în baza pct. 102 din Regulamentul nominalizat, luându-se în considerare consumul zilnic înregistrat pe parcursul perioadei de 3 luni ulterioare restabilirii evidenței consumului energiei electrice (20 august 2013 – 13 noiembrie 2013). În acest sens, a fost emisă spre achitare factura nr. 2250563191, devenită scadentă la 03 februarie 2014, în sumă de 2288,47 de lei. Din cauza că pârâta nu a achitat facturile în termenul indicat în facturile fiscale, a calculat

și dobânda de întârziere în limita termenului de prescripție de șase luni, în mărime de 19363,20 de lei (107573,35 de lei x 180 zile x 0,1%).

Reclamanta a menționat că în adresa SRL „Etolaur” a fost expediată reclamația, prin care s-a propus să achite datoria sau să întreprindă măsuri pentru soluționarea pe cale prejudiciară a litigiului, însă până la moment, pârâta nu și-a îndeplinit obligațiile de achitare a datoriei.

Suplimentar, reclamanta a notat că, pârâta a contestat facturile nr. 2250563189 în sumă de 105284,88 de lei și nr. 2250563191 în sumă de 2288,47 lei și actul nr. A21615 din 15 august 2013. Conform hotărârilor din 13 iulie 2015 și 27 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, au fost respinse cerințele SRL „Etolaur” cu privire la anularea facturilor nr. 2250563189 în sumă de 105284,88 de lei și nr. 2250563191 în sumă de 2288,47 de lei și a actului nr. A21615 din 15 august 2013, ca fiind neîntemeiate. Hotărârile în cauză au fost menținute prin decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, care este una definitivă.

În aceste ordine de idei, reclamanta a precizat că pârâta prin acțiunile sale încalcă prevederile legale și nu achită facturile. De altfel, pârâta este obligată, prin intermediul contractului și prin lege, să achite integral plata pentru energia electrică consumată în termenul indicat în factură, iar pentru neonorarea obligațiilor de achitarea a datoriei pârâta urmează să achite și dobânzi de întârziere în temeiul prevederilor stabilite de Codul civil, și anume pentru perioada 28 februarie 2015 – 27 februarie 2018, pârâta urmează să achite suma în mărime de 55465,11 de lei, sumă ce a fost majorată în cadrul derulării procesului judiciar.

Prin încheierea din 09 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea depusă de SRL „Etolaur” împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la anularea actului administrativ, a fost scoasă de pe rol.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și încasat din contul SRL „Etolaur” în beneficiul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL suma de 107573,35 de lei, cu titlu de datorie pentru energia electrică consumată fraudulos și suma de 3227,20 de lei, cu titlu de taxa de stat. În rest, acțiunea în partea încasării sumei de 19363,20 de lei, cu titlu de penalitate și a sumei în mărime de 55465,11 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere, a fost respinsă.

La 26 decembrie 2018 SRL „Etolaur” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La 26 decembrie 2018 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a depus apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea cerințelor respinse, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin încheierea din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererilor de apel depuse de SRL „Etolaur” și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și s-a acordat apelanților termen de 7 zile din momentul recepționării încheierii pentru prezentarea cererilor de apel motivate, concomitent, comunicându-le apelanților despre posibilitatea restituirii apelurilor în cazul neîndeplinirii indicațiilor în termenul stabilit.

Prin încheierea din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost acceptată spre examinare cererea de apel depusă de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și intentată procedura de apel cu numirea ședinței de judecare a apelului pentru data de 27 martie 2019, ora 11:00.

Prin încheierea din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituit apelul declarat de SRL „Etolaur”, împreună cu toate înscrisurile anexate la aceasta, din motivul că apelanta nu s-a conformat indicațiilor obligatorii stabilite prin încheierea din 07 februarie 2019, și anume nu a prezentat cererea de apel motivată.

Prin decizia din 24 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de SRL „Etolaur” și menținută încheierea din 27 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL împotriva hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respins.

În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a invocat prevederile art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă și a conchis că prima instanța corect a admis cerința ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la încasarea sumei în mărime de 107573,35 de lei, cu titlu de datorie pentru energia electrică consumată fraudulos, or prin hotărârea din 13 iulie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și hotărârea suplimentară din 27 martie 2017 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, menținute prin decizia din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost constatată legalitatea și temeinicia actului de depistare a clauzelor contractuale nr. A21615 din 15 august 2013 și facturile de plată în sumă de 2288,47 lei și 105284,88 de lei.

Ce ține de cerința ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, instanța de apel a menționat că, la caz, pentru încălcarea clauzelor contractuale, stabilite prin actul de depistare a clauzelor contractuale din 15 august 2013, SRL „Etolaur” i s-a aplicat o sancțiune sub forma recalculării energiei electrice, pe un termen maximal posibil – un an, conform sistemului paușal, reieșind din durata maximală de utilizare – de 24 ore.

Așadar, ținând cont de cele expuse supra, instanța de apel a considerat justă soluția instanței de fond de respingere a cerinței cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, or conform art. 619 alin. (4) Cod civil, dobânzile de întârziere nu se aplică la dobânzi. De altfel, calcularea energiei electrice conform sistemului paușal reprezintă în sine sancțiuni economice pentru consumul fraudulos, prin urmare, pentru neachitarea consumului fraudulos de energiei electrice nu se aplică dobânzi de întârziere.

Totodată, instanța de apel a reținut că în perioada de timp pentru care reclamantul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pretinde încasarea dobânzilor de întârziere, SRL „Etolaur” și-a realizat dreptul său la acțiune, contestând în instanța de judecată facturile nr. 2250563189 și facturii nr. 2250563191, prin urmare, dobânzile de întârziere pentru perioada în interiorul căreia SRL „Etolaur” și-a realizat dreptul său de acces la justiție, nu îi sînt imputabile. Or, obligația SRL „Etolaur” de achitare a sumelor indicate în facturile de plată nr. 2250563189 și facturii nr. 2250563191, a devenit executorie doar la 14 decembrie 2017, după emiterea deciziei din 14 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Referitor, la cerința ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL cu privire la încasarea penalității, instanța de apel a decelat că instanța de fond just a conchis că părțile au prevăzut și stabilit în contract penalități de întârziere în cazul neachitării la timp a plății pentru energia electrică consumată, însă, la caz, sumele pretinse nu reprezintă plăți pentru energia electrică consumată, ci plăți recalulate conform sistemului paușal, care deja acoperă prejudiciul cauzat reclamantului prin aplicarea calculului conform sistemului paușal.

La 18 decembrie 2019, ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea respingerii cerințelor de încasare a sumei de 19363,20 de lei, cu titlu de penalitate și sumei de 55465,11 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș a indicat că instanțele ierarhic inferioare la examinarea cerinței cu privire la încasarea penalității și dobânzii de întârziere, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat normele de drept material.

Recurenta a precizat că instanțele ierarhic inferioare au omis să aplice prevederile pct. 3.10 și 5.2 lit. b) din contractul de furnizare a energiei electrice și pct. 49 și 80 din Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 393 din 15 decembrie 2010, în care este stipulat că plata energiei electrice se efectuează în baza facturii emise lunar de către furnizor și pârâțul este obligat să achite integral plata pentru energia electrică consumată în termenul indicat în factură. Instanța de fond și cea apel urma să aplice prevederile pct 3.13 din contract, în care este statuat că în cazul în care o factură emisă în baza prezentului contract nu este achitată până în ziua a treia de la data-limită de plată indicată în factură. Consumatorul va plăti o penalitate de 0,1% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere a plății pentru energie electrică consumată, începând cu prima zi după data-limită de achitare a facturii până la data efectuării plății.

Recurenta a relatat că facturile de plată pentru care se solicită penalitatea, reprezintă plata pentru energia electrică consumată de intimat, dar care nu a fost evidențiată de echipamentul de măsurare, adică energia electrică care a fost consumată în realitate de către consumator, dar nu a fost inclusă spre plată și nu a fost achitată de consumator. Aceste facturi nu sunt și nu pot fi facturi pentru consumul fraudulos, sancțiuni economice sau dobânzi de întârziere.

Recurenta a evidențiat că Codul civil în vigoare din 01 martie 2019, prevede în mod clar că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadentei plății până la data în care s-a efectuat plata.

Recurenta a afirmat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 619 Cod civil, care trebuia să fie aplicate. De altfel, suma obligației de bază, pentru care a fost calculată dobânda de întârziere și care a fost înaintată spre plată în baza facturilor de plată nu poate fi considerată ca fiind dobândă la dobânda de întârziere.

Recurenta a notat că intimata a executat necorespunzător obligația de bază, neachitând în termenul indicat facturile pentru energia electrică. Astfel, nimeni nu

poate invoca în susținerea intereselor sale propria sa culpă, principiu, potrivit căruia nimeni nu poate să obțină foloase invocând propria sa vină, incorectitudine, necinste, și nici să se apere valorificând un asemenea temei.

Prin recursul suplimentar din 23 decembrie 2019, ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș a invocat că în această cauză, este aplicabilă legea procedurii civile contencioase generale și nu legea procesuală referitoare la contenciosul administrativ sau legea procesuală din Codul administrativ.

Totodată, recurenta a învederat că instanța de apel a reținut spre examinare cauza cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională, motiv pentru care este pasibil a trimite cauza la rejudecare, în baza prevederilor art. 445 alin. (1) lit. c¹) Cod de procedură civilă.

La 04 februarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimă SRL „Etolaur” copia recursului și recursului suplimentar declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 85, vol. II), însă intimata nu și-a valorificat dreptul de a depune referință.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ se va verifica prin prisma Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costăș, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitatea cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea

faptului, dacă recursul se încadrează în cele prevăzute la art. 246 alin. (2) și 194 alin. (2) ale Codului administrativ.

În conformitate cu art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Conform art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 63 alin. (1) din Codul administrativ, calcularea termenelor în procedura administrativă se efectuează în conformitate cu prevederile art. 259–266 din Codul civil.

În conformitate cu art. 260 din Codul civil, termenul se instituie prin indicare a unei date calendaristice, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și sigur că se va produce.

Conform art. 261 alin. (1) și (2) din Codul civil, dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Conform art. 264 alin. (3) din Codul civil, dacă s-a stabilit că un anumit termen durează până la o anumită zi, se prezumă că termenul include și ziua respectivă.

Conform art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96–114.

Articolul 96 alin. (1) din Codul administrativ, prevede că notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Conform art. 97 alin. (1) și alin. (3) din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod.

Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoașteri a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

Din actele și lucrările cauzei rezultă cert că la 25 septembrie 2019 Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia recurată, prin care a fost respins apelul declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL împotriva hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d. 46-60, vol. II).

Potrivit procesului-verbal al instanței de apel din 25 septembrie 2019,

reprezentantul ÎCS „Premier Energy” SRL, avocatul Ruslan Costaş a fost prezent la şedinţa de judecată unde s-a dat citire dispozitivului deciziei din 25 septembrie 2019 şi s-a explicat părţilor termenul de atac al acesteia (f.d. 44.45, vol. II).

Prin notificarea fără număr şi dată, în adresa participanţilor la proces a fost expediată copia deciziei din 25 septembrie 2019 a Curţii de Apel Chişinău (f.d. 61, vol. II).

La 18 octombrie 2019, ÎCS „Premier Energy” SRL a recepţionat copia deciziei din 25 septembrie 2019 a Curţii de Apel Chişinău, fapt confirmat prin avizul de recepţie nr. DS2035750115AS (f.d. 65, vol. II).

Prin urmare, termenul de 30 zile de declarare a recursului a început să curgă din 19 octombrie 2019, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei instanţei de apel care a expirat la 18 noiembrie 2019, aceasta fiind ultima zi de depunere a recursului.

În atare circumstanţe, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie constată că, recursul declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaş împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curţii de Apel Chişinău a fost depus la 18 decembrie 2019 (f.d. 69-76, vol. II), cu depăşirea termenului de 30 de zile.

Pe cale de consecinţă, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie constată că, recursul declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaş împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curţii de Apel Chişinău nu se încadrează în termenul de 30 de zile de la notificarea deciziei instanţei de apel – 18 octombrie 2019, ceea ce în conformitate cu art. 246 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, constituie temei de a declara recursul inadmisibil.

La caz, ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaş a neglijat obligaţia de a se conforma prevederilor art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, adică de a depune recursul în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanţei de apel.

Mai mult, recurenta ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaş, fiind cea interesată în soluţionarea prezentei cauze, urmau să întreprindă măsurile necesare de a-şi proteja drepturile sale de acces la instanţă, şi anume să depună recursul în termenul stabilit de art. 245 alin. (1) din Codul administrativ. Or, chiar şi dacă în opinia recurentei instanţa de apel a încălcat la examinarea cauzei respective normele de competenţă jurisdicţională, recurenta ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaş era obligată să respecte condiţiile de admisibilitate a cererii de recurs.

La acest aspect, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie remarcă jurisprudenţa constantă a CţEDO, unde Curtea a reiterat că ţine de obligaţia părţilor de a lua măsurile necesare privind protecţia drepturilor sale de acces la justiţie (cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Conform art. 65 alin. (1) şi (2) din Codul administrativ, dacă o persoană, din motive independente de voinţa ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen.

La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază și, suplimentar, se recuperează acțiunile omise.

Prin urmare, termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice ce confirmă imposibilitatea depunerii acestuia în termen.

Recurenta ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș nu a depus cerere privind repunerea recursului în termen în sensul art. 65 alin. (1) și (2) din Codul administrativ și nici nu a prezentat probe concludente și pertinente în vederea argumentării omiterii termenului legal.

Din aceste motive recursul declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș, la 18 decembrie 2019 necesită a fi declarat inadmisibil.

Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv ar duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Din considerentele menționate și având în vedere că recursul nu a fost depus în termenul prevăzut la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de ÎCS „Premier Energy” SRL, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș urmează a fi declarat inadmisibil, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 193, art. 230, art. 245 alin. (1), art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) și art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Premier Energy” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ruslan Costaș, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan